

NINCSEN TÜRELMEM

Nincsen türelmem (azt hiszem) a nőkhöz
pedig kellene (valaki)
nem az, hogy
főzzön rám, mosson rám, enni adjon
hanem csak úgy

letörlené rólam a port

Kicsit sok
amit akarnak
és amit mondanak
tudom

Színeik fakóbbak
Szavaikat unom
talán az illatuk
ami

Gerevich András

TEIRESZIÁSZ

„Néha felriadok álmomból,
és nem tudom, mi vagyok,
öreg vagy ifjú, férfi vagy lány.

Meg kell érintsem magam:
izzadt testem a nedves ágyban
az egyetlen bizonyosság.”

Teiresziász ül velem szemben,
kutyát sétáltatott a Tábánban, én futottam,
és egy padon pihentünk meg.

„Hogy sötét van vagy nappal,
már régen mindegy. Megállt
a belső óra, mely tudta a napszakot.

Már rég nem a jelenben élek,
csak a jóslatokban s a mítoszokban;
már az utcán is eltévedek.”

Rágyújt egy cigarettára, és
megvakarja a kutya fülét. „András,
el tudnám csak egyszer mondani...

Mert álmomban mindig nő vagyok,
vad és vonzó, elérhetetlen,
még saját magamnak is.

Álmomban saját mellemmel
játszom, a bőröm puha és finom.
Álmomban vibrálnak a fények.”

Fehér botjával a bokáját vakarja,
kezéről, arcáról hámlik a bőr.
A kutya egy sünnre talált.

„Már csak néhány percnyi
emlék életem legszebb korszaka,
mikor még kívántak a férfiak.”

Felsóhajt, köp egyet, elnéz.
„Ha szereted, hogy férfi vagy,
vigyázz, mire jó leszel, nő leszel,

olyan vékony férfi és nő közt a határ.
Nem tudtam, s nem estem teherbe,
ezért nem lettem se nő, se anya.”

Franz Werfel

VERDI PORTRÉJA

**A Zsolnay Verlagnál 1926-ban megjelent német nyelvű
levelezéskötet bevezetője**

Bán Zoltán András fordítása

Verdi nyolcvannyolc évet élt. Ebből csaknem hatvan a gyorsan növekvő és töretlenül ragyogó hírnév fényében telt el. Nagy és nyugodt világhír volt ez; egy pillanatra sem mond-vacsínált: olyasfajta, amelyet csakis a kivívott győzelem révén érhet el az ember. Ám ehhez egyidejűleg valamiféle izgatott rajongás is társult, amellyel önnön felemelkedése, eszmélése, „risorgimentója” pillanatában kizárólag egy elnyomott nemzet veszi körül fiát. A nemzet e győzelmi pálmát egyedül annak nyújtja, akit saját pillanatnyi énje in-